

Rente- og Dividendekupons samt alle Handels- og andre Fordringer, der ere betalbare uden Omkostninger. I adskillige fremmede Lande er imidlertid ogsaa for *Indlandets* Vedkommende indført en lignende Postindkasseringstjeneste, der benyttes ret stærkt af Publikum, og dette foreslaas nu indført her i Landet, og man skal kunne benytte Postvæsenet til at indkassere Fordringer, saaledes at Fordringsdokumenterne, for saa vidt saadanne findes, kunne faas præsenterede Adressaten. Taksten er i Forslaget fastsat til Taksten for et anbefalet Brev, idet de paagældende Dokumenter skulle fremsendes i et saadant til Bestemmelsesposthuset, samt desuden en Indkasseringsafgift paa 5 Øre. Hertil kommer saa, for saa vidt Forsendelsen indløses, Porto for den Postanvisning, ved hvilken det indkasserede Beløb skal tilstilles Afsenderen. En Indkasseringsforsendelse maa ikke indeholde mere end 5 Fordringer, alle betalbare paa samme Tidspunkt og hos samme Adressat, hvorhos det samlede Beløb ikke maa overstige 720 Kr. pr. Forsendelse. Naar Forsendelsen ikke indløses, erlægges ingen Porto for Tilbagesendelsen af de uindløste Dokumenter. Er en Postindkassering bortkommen, medens den var i Postvæsenets Værge, godtgøres der Afsenderen Værdien af de indlagte Dokumenter, dog ikke udover 20 Kr. pr. Forsendelse.

ad 4) Det er nu almindeligt overalt i Udlandet at benytte Adressebrevblanketter i Stedet for de lukkede Adressebrevkonvolutter, og dette foreslaas saa indført her. Det er derhos Tanken at benytte disse Adressebrevblanketter til Kontrol for den rette Udlevering af de tilhørende Pakker, saaledes at de — med Undtagelse af Blanketternes Kupon — forblive i Postvæsenets Besiddelse.

Det finansielle Resultat af de foreslaaede Ændringer i Postloven antages at ville være mellem 200,000 og 250,000 Kr. aarlig.

Under Behandlingen i *Folketinget* undergik Lovforslaget nogle Forandringer. Herom bemærkes:

ad 1) *Lokalportoer*. Hele Udvalget nærde Betænkelse ved, som foreslaaet, at opgive den Udvidelse af Lokalportodistriktet, som det korresponderende Publikum nu har nydt godt af og vænnet sig til i Løbet af en halv Snes Aar. Paa den anden Side var den Ordning, som i saa Henseende blev truffen ved Loven af 1902, jfr. Lov 12. Juni 1908, ret uheldig, idet Vægten er lagt paa den tilfældige Omstændighed, om et Brevsamlingssted er underlagt det ene eller det andet Postkontor (eller Postekspedition). Lokalportoer kan